

han var enig med mig i, at de to Ting, her have været nævnt, kom til at følges ad, og han opfordrede Ministeren til, at han ved Sagens Behandling vilde give Løfte om, at naar vi gave Sundhedsraadet, vilde han ogsaa være villig til paa Apotekervæsenet at gennemføre Reformen, som vi kunde blive enige om. Kan Ministeren være saa himmelglad over det, saa for mig gerne. Den ærede anden Taler gav heller ikke noget som helst Løfte om at ville hjælpe til at faa Sundhedsraadet frem i den Skikkelse, hvori Ministeren vilde have det, men han udtalte sig om den anden Hoveddel af Lovforslaget, og han mente, at vi mulig kunde naa at faa en Lov, hvorved uheldige Læger kunde blive fjernede. Er Ministeren saa glad ved de Bestemmelser, saa han maaske kan nøjes med dem uden at faa enten Lønninger eller Embedsmænd, kan jeg ikke have noget imod det. Skulde denne Nøjsomhed blive ved at følge Ministeren ogsaa, naar denne Sag kommer i Udvalg, ved de eventuelle Konferencer med Udvalget, kunde der maaske nok være Udsigt til, at vi i alt Fald kunde faa noget ud af det. Naar den ærede Minister siger, at det, vi have, er saa billigt, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at det beror paa de Øjne, man har. I det foreliggende Finanslovsforslag Tillæg A. Sp. 103 vil man finde opført under Rubrikken „Medicinalvæsen“ ikke mindre end 10,310 Kr. til selve Sundhedskollegiet, desforuden gives der ifølge Loven af 26. Marts 1870 § 9 Ekstratillæg paa 184 Kr. og 80 Kr., endvidere gives der af Statskassen til Udgivelse af Kollegiets Aarsberetninger 2300 Kr., fremdeles gives der Honorar til Medicinalrevisoren 500 Kr. og endelig Tilskud til Udgivelse af en årlig Dødsaaarsags- og Sygelighedsstatistik 500 Kr. Det bliver i det hele, naar disse Smaasummer lægges til de 10,310 Kr., 13,874 Kr. Det kan godt være, at det betyder intet for den ærede Minister, men vi andre Smaaagrare tro nok, at 10,000 Kr. ere ogsaa Penge. Vi maa heller ikke glemme, at dette Sundhedskollegium bestaar blandt andet af nogle Apotekere, og det lader til, at disse Folk pleje deres egne Interesser godt samtidig. Vi have Eksempler paa, at vi have haft Anbefaling fra alle Autoriteter i Landet, endogsaa fra vedkommende Stiftamtmand, for Oprettelsen af et Apotek, men naar Sagen er kommen under Saksen for Sundhedskollegiet med dets Apotekere, have de sagt nej; de have magelig kunnet sidde i Kjøbenhavn og skønne, at viovre i Jylland ikke be-

høvede det Apotek. Der er, saa vidt jeg har forstaaet, ikke nogen ond Vilje hverken fra Tingets Side eller fra de ærede Medlemmers, som særlig have haft med Sagen at gøre, men vi have ment og mene endnu, at kunne vi ikke opnaa andet end større Lønninger, flere Pensioner og flere Embedsmænd, er der ikke noget at løbe efter. Men kunne vi samtidig opnaa noget ogsaa til Gavn for Befolkningens brede Lag i denne Sag, er det en anden Ting, og jeg vil indrømme den ærede Minister, at et godt Sundhedsvæsen er noget, der angaar os alle i Landet, og ikke mindst de smaa i Samfundet; er det ikke godt ordnet, vil det ikke mindst komme til at gaa ud over de smaa. Saa vidt jeg har kunnet forstaa, have vi ikke haft en saa nøjsom Justitsminister før, men hvis han vedbliver at være saa nøjsom som i Dag, har jeg Haab om, at der mulig i en nær Fremtid kan komme noget ud af denne Sag.

Justitsministeren (Rump): Jeg skal ikke komme ind paa en Diskussion med det ærede Medlem om, hvor grundet min Tilfredshed kan være. Jeg tvivler ikke om, efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem tog Sagen, at jeg har været noget for sangvinsk i mine Forventninger om den Imødekommen, som vil blive Sagen til Del. — Hvad angaar Spørgsmaalet om Billigheden, maa jeg rigtignok sige, at jeg ikke havde troet, at det ærede Medlem mente, at Sundhedskollegiets Medlemmer foruden at røgte deres Hverv uden Vederlag selv skulde betale Kontorudgifter, og hvad der ellers gaar med, at de endvidere skulde betale Udgifterne ved Udgivelsen af Aarsberetningerne og af den årlige Dødsaaarsags- og Sygelighedsstatistik og deslige. Det vilde være i høj Grad exceptionelt; noget tilsvarende kende vi ikke paa andre Omraader. Saa meget er sikkert, at Sundhedskollegiets Medlemmer ikke faa en rød Øre for deres Arbejde, saa jeg tror nok, det maa kaldes billigt. — Jeg glemte, da jeg første Gang havde Ordet, en Bemærkning, jeg vilde have gjort i Anledning af den ærede første Talers Udtalelser angaaende de foruroligende Meddelelser, der kom fra Wien paa Grund af, at nogle Pestbaciller ere slupne løs dernede og synes at gøre Skade. Der er ikke paa det nuværende Tidspunkt Anledning for Justitsministeriet til at foretage noget i saa Henseende, men skulde der, hvad man maa haabe ikke vil ske, komme en Epidemi med Udgangspunkt derfra, vil Spørgsmaalet være at tage under Overvejelse.